

Universitätsbibliothek Paderborn

**Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè
fidelis & verè devoti ...**

... De Excellentiis Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

§. 1. Gratia redemptionis replebat animam sanctissimæ Virginis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

mus, & omnes ipsius filij simili-
ter; sed mortuus est ipse, & om-
nes ipsius filij mortui sunt cum ip-
so, per solum ipsius peccatum;
nonnisi unica & sola Sanctissima
Virgo remansit in vita, eoque il-
la nunquam participaverit e pecca-
to ipsius; et quodcumque igitur est,
ut ipsa universalem agat hæredem

bonorum totius familie. O quam
locuples ipsa est igitur ex hac par-
te? O DEUS? Quis dinumerare
possit omnia abundantiam bo-
notum ipsius? Et tamen nonnisi
adhuc tercia pars est illarum, quas
possidet, gratiarum; aliarum dua-
rum genera adhuc latius se-
le diffundunt.

§. I.

Gratia Redemptionis replebat animam Sanctissime Virginis.

Alia quædam gratia replebat ip-
sius animam, quæ erat adhuc
abundantior & nobilior absque
comparatione, quam fuerat gratia
Adæ: Hæc erat gratia JESU Chri-
sti, quæ appellati debet gratia Re-
demptionis; hæc data non sicut
Virginis Sanctissimæ velut supple-
mentum gratiæ innocentie, eo-
quod hauc habuerit, sed velut e-
iusdem augmentum, velutque no-
vus thesaurus gratiæ pretiosioris &
divinioris; & ideo idem Angelus,
qui salutaverat jam ipsam gratiæ
plenam, assecurando illam, quod
plena esset ex eo, quod invenerat:
Ave gratiæ plena, invenisti gratiam;
posthac illi loquitur de alia quæ-
dam novarum super abundantia
gratiæ, quas Spiritus Sanctus
illi datus erat. Hem, quæ esse
potest hæc gratia, quæ suppone-
bat jam in ipsa illam innocentie,
nisi gratia Redemptoris? *Spiritus*
Sanctus superveniet in te.

Videtur habuisse ipsa jus omni-
nō particulare ad possessionem to-
tius hujus gratiæ, eoque ipsa sit
Mater Auctoris omnium gratiarum
Redemptionis. Ad quem per-
tinent fructus, nisi ad ipsum, ad
quem pertinet arbor producens
illos? Ad quem igitur melius per-
tinent omnes gratiæ Redemptio-
nis nisi ad Sanctissimam Virginem?
Nonne est illi jus quoddam natu-
rale in filium suum Unigenitum
JESUM Christum, qui illas pro-
gignit omnes, velut fructus Incar-
nationis suæ? Alij participare ex
ijs possunt, juxta quod placuerit
misericordia DEI ipsius dare plus
vel minus; sed Sanctissima Virgo
jus habet illas expostulandi omnes
veluti ad se pertinentes; Et ideo
Sanctus Hieronymus hæc super re-
exarata reliquit memoranda hæc
verba: *Caseris per partes presta-
tur, in MARIAM vero totius gra-* s. Hiero-
nymus ser.
S 8882 tia, de Assum.

tie, quæ in Christo est, plenitudo venit.

Quam ingens est Oceanus gratiatum Redemptionis, quæ ubi vis & semper dimanarunt in omnes filios Adæ, quæ sanctificarunt peccatores, quæ produxerunt omni loco & omni tempore millions Sanctorum & Sanctarum, quæque nondum cessant replere indies cœlum & terram miraculosis prorsus fructibus Redemptionis? Et dicere, quod omnes gratiæ, quarum plenitudo integræ est in Redemptore, sint etiam in sanctissima Virgine absque divisio ne. O Deus! quanta abundantia dicitur! quantum miraculum! quantum prodigium gratiarum in sanctissima Virgine!

Eja quæso, dicebam ipſi, cava fisi, ne loquaris nimium; videris nimium mihi dicere, dum inquis, quod tota plenitudo gratiatum Redemptionis, quæ est in IESU Christo, sit etiam in Sanctissimâ Virgine: an nullam inter ipsos statuit inæqualitatem? an nullam inter ipsos observas differentiam? an efficere vis Matrem ex integro qualis Filio suo in gratia? Me tuendum est, ne Criticorum non nullis sis scandalô, dum ita te audiunt loquentem; siquidem idem fermè est, ipsam esse Deum, sicut ipsius est Filius.

Differentia inter plenitudinem gratiarum IESI.

Non, respondit mihi sapientissimè Thrasilus, non metuo, me excessutum, dum loquor cum San-

cto Hieronymo; ille non statuit inæqualitatem inter abundantiam & Sanctissimæ Virginalis.

Ita quando hanc profert sententiam. In MARIAM totius gratiæ, quæ in Christo est, plenitudo venit, mox adjungit hæc verba necessaria: *quamquam aliter, id est, aliâ ratione;* In quo autem consistit hæc alia ratio? interrogavi ipsum, observans bene, quid dicturus erat: Respondit mihi Thrasilus; Consistit in hoc, quod hæc gratia sit in Filio tanquam in principio illum producente; Et non sit in Matre, nisi tanquam in digno subiecto, gratiam Filij sui recipiente: Filius gratiæ illius est Dominus, Mater fidelis illius est depositaria: Filius possideret illam velut proprium suum bonum, quod impertitur misericordiæ, prout illi placuerit, & quando illi placuerit: Mater non habet illam in potestate suâ, nisi tanquam thesaurum Filij sui, in quem ob amorem ipsius erga se, Matrisque Dei dignitatem tantam habet auctoritatem, ut disperciatur illas, quibus vult, quando vult, & quantum vult: Hæc sunt verba Sancti Bernardini Senensis in sermone de Nativitate Virginis, Senechal. ubi aperte dicit: *Virtutes & gratia Spiritus Sancti, quibus vult, quando vult, & quantum vult,* per

per manus ipsius administrantur.

Quid adjici possit ad hoc, ut ostendatur magnitudo gratiarum ipsius, quæ vera sunt mensura gloriae ipsius; omnes nimirum gratia status innocentia perdita ab Adamo, & inventa à MARIA; omnes gratia status Redemptionis productæ à JESU Christo, & receptæ velut lacruma Depositum à divinâ ipsius Matre. Nonne hæc

omnia sunt, quæ dici possunt? Non, non solum duo hæc sunt rituli divitiarum thesauri ipsius, restat tertius, qui solus majoris est duobus ceteris. Hem, qualis est, iste, interrogavi ipsum? Est gratia divina, respondit mihi Thrasilus, id est, Deus ipse: Bene intende canimum considerationi hujus prodigij.

**

§. II.

Gratia divina MARIAE est DEUS ipse.

Ubi Christus est Filius unusquisque patris sui per naturam & non per gratiam:
& filius est sanctissimæ Virginis per gratiam, &c.

Quod est natura, non est gratia, & quod est gratia, non est natura: Filius Dei non est gratia respectu Patris hic æterni, sed est natura, eoque producat ipsum naturaliter: Sed idem Filius unicūs est gratia respectu sanctissimæ Virginis suæ, eoque quod, quamvis hæc gratiam, &c ipsum producat naturaliter ex propria sua substantia, ex natura tamen non sit, quod existat ipsius Mater; hoc enim est ex gratia: poterat ipsa esse Mater Filij ex natura, sed non est Mater Filij Dei, nisi ex gratia: non est ex natura, quod sit Mater Virgo; non est ex natura, quod conceperit ipsum de Spiritu Sancto, est ex gratia; non est ex natura, quod pepererit ipsum absque dolore, est ex gratia.

Albertus in Mariensi cap. 157.

Albertus Magnus in hæc Evangelij verba: *Invenisti gratiam apud Dominum, abreptus est à zelo pie-*

catis suæ, ut diceret: Invenisti gratiam incretam: Omnes aliae gratiae sunt creatæ; nunquam fuit omnis B. Al. gratia increata nisi solus Filius Dei, ipse etiam non est gratia nisi pro te sola, o sanctissima Virgo, eoque datus sit tibi gratutio, ut esset Filius tuus naturalis; siquidem Filius naturalis Dei Patris, est etiam Filius tuus naturalis; sed est per naturam, in quantum homo, & est per gratiam, in quantum Deus, & incomprehensibili cum prodigio Filius tuus per naturam, est etiam Filius tuus per gratiam: In hoc, quod sit Filius tuus per naturam, habes ipsum communem cum Patre æterno; sed quod sit etiam Filius per gratiam, habes hoc particulare, quod non habeat Patrem æternum; siquidem id gratia tua est, & non ipsius, non est imperfectione in ipso, sed est magna perfectio in te: O prodigium! O miraculum! Id

Sssss 3 quod